

[A. M. Hansen.]

kale Venstre er med i nogen som helst Sammenrotning mod Sølvsnorene.

Men hvor gerne jeg end ser, at dette Forslag om et Trøsttillæg, om jeg saa maa sige, til de lavestlønnede Tjenestemænd gennemføres, saa vil jeg dog ikke lade det være afgørende for min Stilling til Indførelsen af Overassistentstillinger. Jeg er her i Modstrid med det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte, idet jeg ikke synes, man kan tage det Standpunkt ud fra et sagligt Grundlag. Thi hvis det er saglig berettiget, at Assistenterne faar forbedrede Avancementsforhold, saa bliver dette dog ved at være saglig berettiget, selv om der sidder en Regering, som er modvillig overfor andre Tjenestemandsgupper.

Situationen er efter min Mening den, at medens Venstre tidligere har været modvillig overfor Forbedring af Assistenternes Avancementsforhold, har nu den højtærede Minister for offentlige Arbejder, formoder jeg, formaaet at overvinde sit Partis Modvillie paa dette Punkt; derfor foreligger nu dette Forslag, et Forslag, som er fremgaaet af en Overenskomst mellem Administrationen og Tjenestemandsgangene. Det er et Forslag, der rent midlertidigt vil skabe den Forbedring, som baade efter min Mening og efter det ærede Medlem Hr. Friis-Skottes tidligere fremsatte Synspunkter er en Nødvendighed for at skabe Ret og Billighed indenfor Assistenternes Gruppe.

Jeg maa ligesom det ærede Medlem beklage, at man fra Regeringens Side ikke er villig til at imødekomme de Ønsker, som disse forskellige Tjenestemandsgangorganisationer har fremsat; men jeg synes ikke, det er ret og rimeligt at lade Assistenterne undgælde for, at Regeringen er modvillig paa dette Punkt. Det kan aldrig gavne, at man søger at sætte den ene Tjenestemandsgang op mod den anden. Det gavner ingen Steder, men det sker saa overmaade let, naar man siger: Nej, den her foreslaaede Klasse skal ikke have Avancement, derimod skal de andre, som ikke er kommet i Betragtning, have det!

Jeg vil være med til at virke for, at de Assisterter, Tjenestemænd og Tjenestemandsgangorganisationer, hvis berettigede Ønsker ikke er efterkommet her, faar deres Ønsker imødekommet hurtigst muligt; men jeg vil ikke være med til at lade denne Forbedring af Assistenternes Kaar udgaa paa det Grundlag. Ud fra disse Betragtninger skal jeg anbefale, at man stemmer for Ændringsforslaget under Nr. 2, og undlader at stemme for Ændringsforslag Nr. 3.

Ordføreren (Parkov): Det har vel været et ret almindeligt Indtryk gennem tidligere Forhandlinger, at man fra alle Sider var enig om, at Assistenterne indtog og ogsaa fremdeles indtager en Særstilling. Der synes at være almindelig Forstaaelse af dette. Den Betragtning ser jeg imidlertid nu er ændret noget, i hvert Tilfælde er man fra det socialdemokratiske Partis Side kommet til den Anskuelse, at der langt snarere maatte være Anledning til at hjælpe paa Funktionærklassernes Avancementsforhold end paa Assistentklassens, og endvidere at Avancementsforholdene for Statsbanernes Tegnere og Styrmand skulde være ugunstige end for Assistentklassen.

Det forekommer mig at være en ganske mærkværdig Svigning, der er foregaaet, og det er ikke uden Betænkkelighed, at man iagttaget en saadan Kursændring. Det er ganske nyttigt, saaledes som det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen fremdrog det, at have i Erindring de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte fremsatte i Aaret 1925—26 under Behandlingen af Forslaget til det Aars Normeringslov. Jeg skal ikke gentage disse Udtalelser, de var ganske overordentlig tydelige og klare og gik kun ud paa dette ene, at for Assistentklassen var Forholdene ganske abnorme og ugunstige, at det i høj Grad maatte paavirke disse Tjenestemænds Arbejdslyst, hvis man fremdeles vilde opretholde en Stilling, som man maatte sige ikke paa nogen Maade kunde opmuntre dem til deres Arbejde, og at dette maatte være i Strid med Banernes økonomiske Interesser, saaledes som det fuldkommen rigtigt er sagt og gentaget her af det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen.

Saaledes maa altsaa den daværende Trafikminister den Gang have set paa det, den Gang var der ikke noget om, at tilsvarende Forhold var til Stede ogsaa for Funktionærklasserne lige saa lidt som for Styrmandene og Tegnerne; den Gang var Blikket udelukkende rettet mod det, som ogsaa var det centrale i det alt sammen, at for Assistentpersonalet var Forholdene særlig ugunstige.

For Assistentklassen har Forholdene jo ligget og ligger ogsaa i dette Øjeblik betydeligt værre end for de andre Klasser. Man vil lægge Mærke til, at man indtræder i de forskellige Klasser i en højst forskellig Levealder. Hvis man f. Eks. tager to Personer, den ene paa 20 Aar og den anden paa 25 Aar, og de indtræder samtidig, saa kan naturligvis den ældste paa 25 Aar ikke paaregne at blive forfremmet før den yngste paa 20 Aar, blot fordi han er 25 Aar gammel;